

РЕШЕНИЕ

№ 30003

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **5799** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Б. А. А., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е незаконосъобразно и постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Налице са предпоставките за допускане на последваща молба в производството за предоставяне на международна закрила. Твърди, че Б. А. А. не може да се върне в страната си по произход поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Счита, че административният орган, с оглед на изложеното в жалбата и на новите обстоятелства относно страната на произход, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени: как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказа от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат предвид всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решението по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане. Актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение. Твърди, че никъде в решението не е обсъден регионът, от който е търсецията

закрила. С ноторно известните настъпили обстоятелства в страната на произход, след като търсецният закрила я е напуснал, изводите на интервюиращия орган не са логични и възниква съмнение, че те не са обективни и безпристрастни и не намират подкрепа в закона, относно минималните критерии за допускане на последващата молба.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт П. Р., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за неоснователност и недоказаност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Твърди, че в обжалваното решение са преценени всички правно значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му по произход – С.. Сочи, че оспорваното решение е постановено при спазването на административно производствените правила. Счита, че след направен анализ на всички доказателства и твърдения, се установява, че по преписката няма данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Твърди, че не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Счита, че обстоятелства, свързани със социалната интеграция в България, са ирелевантни към фазата на предварително разглеждане по чл. 76а—76 б ЗУБ, тъй като допустимостта на последваща молба се преценява единствено през призмата на наличието на нови факти, способни да променят предходната оценка. С тези аргументи иска от съда да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 12.03.2026г. Процесната молба молителят обосновава с обстановката в С..

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] , в С., [населено място], обл. Д. А., гражданство С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ: [ЕГН]. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ. С нея чужденецът е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като мотивира желанието си с твърдението, че несигурността в С. ескалирала след падането на режима на Б. А. поради продължаващите военни конфликти между различни фракции - привърженици на стари и нови управляващи.

Молителят твърди, че за него били налице основателни опасения за изтърпяване на наказание, лишаване от свобода за срок от 10 /десет/ години поради факта, че бил определен като привърженик на предишния режим, без съд и присъда. Област Д. А. била една от най - засегнатите в С., където военните действия продължавали да заплашват живота на цивилното население. Имало опасност за живота поради неексплодирани боеприпаси, липсвали основни жизненоважни услуги и достъпът до здравеопазване бил силно ограничен. Нямащо болници, лекари и медицински сестри. В региона му по месторождение безспорно имало безогледно насилие, поради което самото му присъствие на територията на С. поставяло в риск живота му. Искал да се интегрира в българското общество, работел и учел български език и се опитвал да допринася с каквото може за обществото.

В подкрепа на подадената последваща молба за международна закрила молителят е представил копие на документ „Задочна заповед за арест“, издаден от „Седми район на съдия-следовател при

съд в Д." през 2025 г.

Посочва също, че се страхува за живота си, като изразява предположение, че може да бъде убит. Допълва, че към настоящия момент не разполага с имущество или условия за живот в страната си на произход. Посочва, че е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Декларира, че не е бил жертва на физическо насилие. По негови твърдения той и негов брат са получавали лични заплахи от представители на кюрдски формирания поради отказа им да служат при тях.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Административният орган е формирал извод, че молителят не е успял да докаже опасението си от наказание при евентуалното си завръщане в С. сега, доколкото няма приети достоверни твърдения, че след заминаването му от С. са възникнали нови обстоятелства свързани с неговото лично положение. Приел е също така, че от представената информация в справката става ясно, че обстановката в С. се подобрява значително и страната постепенно се нормализира.

Приел е още, че представеният документ озаглавен „Задочна заповед за арест“, издаден от „Седми район на съдия-следовател, съд в Д., 2025 г.“ съдържа съществени несъответствия, включително неясна правна и фактическа обосновка на обвинението, противоречиво съдържание и нетипична формулировка, липса на стандартни идентификационни реквизити и несъответствие с известната структура на съдебни актове. Налице е съществено противоречие между заявената от молителя липса на каквото и да е преследване или наказателно производство и съдържанието на представения документ, който предполага наличие на осъдителен акт и активно преследване. Приел е, че представеният документ не притежава необходимата степен на достоверност. Освен това представеният документ е бил предмет на разглеждане и оценка в рамките на предходно производство за предоставяне на международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а от ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Твърденията за настъпване на нови обстоятелства не отразяват цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /07.07.2026 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК.

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, както и от новопредставените справки за С. - № МД-02-241/25.06.2026 г. относно ситуацията в С..

От изложеното в справката се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. От средата на месец март 2026г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво домакинство.

Въпреки, че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Freedom House, публикуван в края на март месец 2026г., страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрение в световен мащаб през 2025г. в сравнение със същия период на предходната 2024г.

След подписването на споразумението на 29 януари 2026 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (ЗОР), на 9 май 2026 г. четвърта група се: завръща в А. като част от организирана програма за връщане, включваща около 1200 семейства. Според медиен репортаж, цитиращ информация от провинция А., съществуващите спешни жилища - някои от които междувременно стоят празни - се предоставят на тези, които вече нямат дом в А..

На 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните технологии провежда тестово плащане с MasterCard и Visa от С.. Министерството също така обявява стартирането на местна платежна система, наречена Raumera, която е свързана с глобални платежни мрежи и улеснява банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите с Visa и MasterCard.

Икономическата обстановка в С. през 2026 г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване, но страната остава в дълбока хуманитарна и социална криза след края на режима на А. през м. декември 2024 г. След установяването на преходно правителство, най-значимият стимул за сирийската икономика става премахването на международните рестрикции. През 2025 г. С. щати и Европейският съюз отменят почти всички всеобхватни икономически санкции. Това слага край на продължителната икономическа изолация и дава възможност за чуждестранни капитали. Въпреки това, икономиката стартира от изключително ниска база - Б. на страната се свива с над 50% (според някои оценки до 84%) в периода 2010-2024 г. Докато през 2024 г. икономиката отчита спад от 1.5%, за 2025 г. се отчетен растеж от около 1%, а прогнозите за 2026 г. сочат възможност за по-силен растеж до 10%, воден от премахването на санкциите, подобряването на сигурността и завръщането на квалифицирани кадри.

През 2026 г. ситуацията със сигурността в Д. ал Зор се характеризира с активизиране на партизанската война от страна на ИД, племенни сблъсъци и л. диетичен хаос, породен от наводненията в региона. Преходът на контрола към новото сирийско правителство се сблъсква с

предизвикателства, които застрашават сигурността на гражданите и инфраструктурата. Според данни на А., провинцията концентрира 50% от всички политически и въоръжени инциденти, свързани с ИД в С. за първата половина на 2026 г. Д. ал Зор се превръща в едно от огнищата на масови демонстрации с искания за преходна справедливост.

Приетата по делото справка е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочената справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на обществено-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на

властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/. В този смисъл и Решение по адм. дело № 10324/2024 г. на ВАС, Трето отделение.

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. А., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението НЕ подлежи на обжалване.